

PINKSTERKUNST
IN DE KERK

**‘Voor mij
is alles
bruikbaar’**

Kunstenares Hannelieke van de Beek (1958) vindt overal materiaal. Ze versleet dan ook al vier naaimachines en ontelbare naalden op haar kunstwerken. Ze exposeert vooral in kerken en maakte kunstprojecten voor Pinksteren.

Wanneer wist u dat u kunstenares wilde worden?

„Sinds mijn vierde. Mijn ouders stimuleerden creativiteit. Ze hadden een groot schoolbord in mijn kamer opgehangen. Met mijn opa, die goed kon tekenen, zat ik daar als kind vaak voor. Dan tekende hij voor mij. Van mijn moeder leerde ik naaien, punniken, haken en ander naaldwerk. Mijn vader was aardrijkskundeleraar en tijdens vakanties gingen we altijd naar gletsjers, vulkanen en historische plaatsen. Dan maakten we foto's en namen we steentjes, schelpen en allerlei andere herinneringen mee naar huis.

Na de middelbare school volgde ik de kunstacademie in Den Haag. Maar met de technieken en opvattingen die we daar meekregen, had ik niet zo veel op. Ik wilde liever mijn

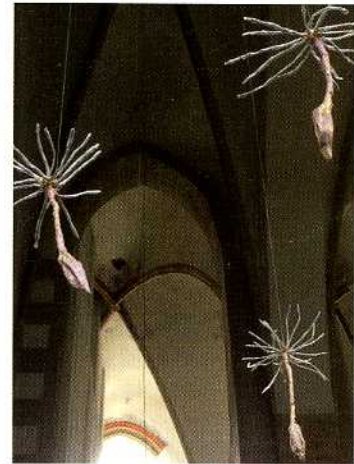
eigen emoties verbeelden. In de loop der jaren reisde ik veel. Ik bezoek graag andere culturen, ook binnen Nederland, bijvoorbeeld in het AZC. Nog steeds neem ik van alles mee naar huis: woestijnzand, borduursels, takken, blikken. Voor mij is alles bruikbaar. Mijn catalogus heet *Niets is zonder waarde.*”

Wat betekent kunst voor u?

„Kunst hoeft niet mooi te zijn, maar moet iets met je doen. Ik vertel via beelden hoe ik me voel. In goede, maar ook moeilijke tijden – zoals tijdens depressies en rouw. Ik houd lezingen aan de hand van foto's van mijn werk. Soms huilen mensen, omdat de beelden hen diep raken. Het is mooi als je hun emoties kunt aanboren, en bijzonder dat je als mens zo je geloof kunt verbeelden. Gevoelens, ook verdriet en boosheid, mogen er zijn. Jezus is mens geweest, Hij begrijpt ons. En er staan zo veel levensverhalen en emoties in de Bijbel. Ik werk heel intuïtief, zonder vooropgezet plan. Ik laat het gebeuren. Al werkend valt vaak alles op z'n plek.”

Waarom exposeert u vooral in kerken?

„Ik wil dat mijn werk geen behang is, geen versiering, maar onderdeel van de liturgie. Ik wil iets te vertellen hebben op plekken waar mensen

ADEM

„In 2014 was het thema van het Feest van de Geest 'adem'. Ik associeerde dat met waaien, wind, gloed, leven, bezieling, onzichtbaarheid, ongrijpbaarheid... Ik heb toen pluizenbollen van paardenbloemen gefotografeerd, en paardenbloemzaden nagmaakt. Die zaden heb ik, als symbool van Gods adem, aan nylonraden in de kerk gehangen. Toen heb ik de ramen opengezet, zodat de zaden heen en weer bewogen. Zaadjes waaien weg de wijde wereld in, ze lijken dood, maar door de dood heen komt er weer nieuw leven.”

'Kunst hoeft niet mooi te zijn, maar moet iets met je doen'

VLAMMEN IN DE KERK

„Omdat we sinds de eerste pinksterdag 21 eeuwen verder zijn, heb ik 21 vlammen gemaakt van twee meter hoog. De vlammen worden door de kerk heen geplaatst, richting het open raam. Want Gods boodschap blijft niet in de kerk, maar gaat naar buiten.”

FEEST VAN DE GEEST

De doornenkroon is gemaakt voor het 'Feest van de Geest', een interkerkelijk pinksterproject. „Mijn man, die me vaak helpt, heeft de rozentakken aan elkaar gespijkerd. Ze staan symbool voor Jezus' lijden en sterven. Want zonder Pasen geen Pinksteren.” In de kroon staan metalen buisjes met twaalf pauwenveren - symbolisch voor eeuwigheid - met vlammen van stof eromheen. Ze symboliseren Jezus' discipelen. De rozentakken zijn met paarse zijde en koperdraad omwonden, waarbij paars de kleur van de inkeer is. Het koperdraad staat voor het doorgeven van de Geest. „De vier stenen waarop het kunstwerk staat, symboliseren de vier windstreken - en daarmee de wereld als geheel. Dit is voor mij het begin van de kerk.”

met zingeving bezig zijn. Ook bijvoorbeeld in stiltecentra van zieken- en verzorgingshuizen.”

Wat wilt u vertellen?

„De onderwerpen vallen me toe en daar heeft God vast en zeker de hand in: ik bid ervoor dat Hij door mij spreekt. Eigenlijk ben ik voortdurend aan het getuigen. Ik preek met mijn werk, veel mensen onthouden de Boodschap beter met een beeld.

Ik zie Gods hand heel erg door mijn leven heen. Kerkdiensten inspireren me enorm, ik heb altijd een opschrijfboekje bij me. Kunst kan een

'Ik bid dat Hij door mij spreekt'

kruisbestuiving geven tussen predikant en gemeente. Voorgangers verwerken mijn kunstwerken in hun preken, en de gemeenteleden reageren daar weer op. Zo zijn we allemaal vertegenwoordigers van Christus.”

hanneliekevandebeek.exto.nl